PELE ÎN GOLURI ŞI... CONTURI FINANCIARE

Istoria fotbalului a consemnat (şi sperăm că evoluţia sa ne va permite s-o facem şi pe viitor...) mulţi „aşi" ai golului, cei care, indiferent în ce colţ al lumii se aflau, îşi onorau cartea de vizită, spre spaima portarilor şi deliciul mulţimilor. Alfredo Di Stefano *a înscris în primul său deceniu la* Real Madrid, *466 de goluri în 565 de meciuri, iar* Ferenc Puşkas, *evoluînd în 84 de întîlniri internaţionale a înscris 85 de goluri.*

Dar toate comparaţiile pălesc în faţa recordului, aproape incredibil, pe care îl deţine Edson Arantes do Nascimento, *„perla neagră": de cînd activează în soccerul brazilian de prim rang,* Pele *a înscris 878 de goluri, ceea ce reprezintă o medie de 73 de goluri pe sezon!*

Iată de altfel diagrama cifrică a acestei unice realizări, începînd cu anul 1956, cînd Pele, *în vîrstă de numai 15 ani, şi-a început cariera la* F. C. Santos, *marcînd doar... două goluri (!); 1957 — 64; 1958 — 88; 1959 — 125 (record mondial!); 1960 — 75; 1961 — 107; 1962 — 79; 1963 — 77; 1964 — 62; 1965 — 106; 1966 — 40; 1967 — 53.*

La debut — două goluri, la 17 ani — eroul victoriei braziliene la C.M. din Suedia, un an mai tîrziu.

— recordmen mondial absolut, accidentat la World Cup *înscrie în acel an cele mai puţine goluri din cariera sa, declarînd că nu va mai participa la nici un campionat mondial, dar acum, în plină revenire de formă, apetitul golului este la fel de neştirbit... Iată jaloanele care întregesc un tablou ce va rămîne, în mod cert, un unicat.*

„Totalul" de pînă acum al golurilor lui Pele, arată astfel:

Pentru echipa naţională (meciuri de pregătire)	*57*
Campionatul statului Sao Paulo	*390*
Cupa Braziliei	*30*
Cupa Americii de Sud	*24*
Cupa campionilor Americii de Sud	*7*
Meciuri în echipa naţională	*65*
Turneele Gomez Pedrosa	*58*
Meciuri amicale pentru Santos	*233*
Reprezentativa armatei	*14*
TOTAL	*878*

Evident că un asemenea palmares i-a facilitat lui Pele *în decursul anilor completarea unui consistent cont financiar. În ciuda unor referiri la o anume jenă financiară (ce să-i faci, „les affaires sont les affaires", driblingul fiindu-i admis şi aci...), celebrul jucător posedă deja, la vîrsta de 22 de ani, 8 apartamente şi un cont la bancă de 80 000 lire sterline. Acum, proprietăţile sale includ hoteluri, fabrici, blocuri de locuinţe iar cîştigul său fotbalistic lunar se ridică la aproape 2 000 lire sterline. Şi cum „reclama este sufletul comerţului", Pele a fost solicitat recent să apară doar pentru cîteva ore într-un magazin universal, şi acceptînd, el a fost retribuit cu 2 000 de lire sterline.*

Recentul turneu hexagonal din Chile l-a reconfirmat (pentru a cîta oară?) ca cel mai bun jucător din lume. Milionar, dar şi admirat de sute de milioane de oameni din întreaga lume, „O REY" (regele) Pele *rămîne suveranul neîncoronat al fotbalului.*

— p. sl. —

PE SCURT

● **Organizatorii tradiţionalului turneu anual de la Malaga, care în acest an va avea loc în zilele de 10 şi 11 august, şi-au asigurat o primă participantă valoroasă:** Racing Buenos Aires. **În prezent ei duc tratative cu încă două-trei echipe străine tot atît de celebre ca şi cea sud-americană.**

● **Celor mai mulţi dintre cei 176 jucători străini care anul trecut au jucat în campionatul Americii de Nord organizat de N.P.S.L. (pe atunci nerecunoscută de F.I.F.A.) şi care au fost suspendaţi de federaţiile lor naţionale, li s-a ridicat suspendarea; numai şase nu au încă drept de joc dar se speră că şi situaţia acestora va fi curînd reglementată. Printre aceştia se află şi o veche cunoştinţă a noastră, fostul portar al echipei vieneze F.C. Austria,** Gernot Fraydl.

● **Pregătirile echipei reprezentative a Tunisului pentru viitoarea ediţie a campionatului mondial din Mexic au fost încredinţate fostului internaţional italian** Carlo Parola, **în baza unui contract pe termen de trei ani.**

„Triumvirat" pentru selecţie în Ungaria

KAROLY SOOS:

„ECHIPA N-O PREGĂTESC EU, CI ANTRENORII DE CLUB"

În fotbalul maghiar a fost constituit un triumvirat al selecţiei: KAROLY SOOS (pentru echipa naţională A) — JANOS PALFAI (metodist) — IOSIF MESZAROS (pentru lotul de tineret).

Cu aceste „feţe noi" de la M.L.Sz. (federaţia maghiară de fotbal) a stat de vorbă un redactor al revistei **„Labdarugas"** (Fotbal) despre proiectele şi ideile lor în legătură cu activitatea echipelor naţionale. Din răspunsurile lui Soos foarte interesante şi pentru noi prin vederile şi soluţiile în legătură cu unele probleme existente şi în fotbalul nostru, reproducem cîteva mai jos.

ÎNTREBARE: Ce aţi dori să aplicaţi din ceea ce aţi realizat în R.D. Germană?

RĂSPUNS: Aş dori să realizez în primul rînd condiţia fizică. În R. D. Germană pregătirea fizică atinge un înalt nivel datorită mijloacelor ajutătoare excepţionale care stau la dispoziţie, graţie disciplinei şi sîrguinţei jucătorilor şi măiestriei antrenorilor de cluburi în această privinţă. Nu acelaşi lucru pot spune în alte privinţe, ca — de pildă — pregătirea tehnică. Dar să rămînem la pregătirea fizică.

●

„TRIO"-UL Soos-Palfai-Meszaros la o discuţie... Subiectul, firesc, echipele naţionale.

Într-o săptămînă sînt acolo 9 antrenamente. Asta înseamnă, în general, 16 ore de lucru efectiv... Intensitatea este gradată; antrenamentele de 30 minute sînt destul de intense, iar cele de 60—70 minute foarte intense. Foarte mult mi-a plăcut folosirea unor teste de capacitate la care au fost supuşi lunar jucătorii; ele constau din diferite măsurători, menite să arate în ce măsură au crescut viteza, elasticitatea, îndemînarea şi forţa. În urma unui astfel de test s-a descoperit că jucătorul Erler, de pildă, nu putea ajunge la o formă bună din cauza unei anemii şi s-au luat măsurile de rigoare.

I: Nu este prea mare răspunderea ce aţi luat-o acceptînd funcţia de selecţioner după o absenţă de 7 ani?

R: În orice caz, o asemenea funcţie implică o mare răspundere. Într-adevăr, pentru mine această absenţă constituie un dezavantaj, dar nu reprezintă un obstacol atît de mare încît să nu-l pot învinge. În definitiv, pe jucătorii unguri îi cunosc. Echipa Ungariei am văzut-o de 14 ori. Am citit permanent presa maghiară. M-am informat prin prieteni asupra problemelor fotbalului maghiar. Şi, faptul cel mai important sau determinant, cunosc fotbalul mondial. Ştiu că unii nu mă văd cu ochi buni pentru că în 7 ani am stat pe banca antrenorilor ca adversar, uneori, al echipei ungare, dar asta este viaţa...

I: Care vă sînt planurile pentru viitorul apropiat?

R: Voi continua să cunosc mai îndeaproape oamenii care se ocupă cu fotbalul. Vreau să-mi însuşesc direct cît mai multă experienţă personală. Voi găsi modalitatea ca să discut între patru ochi cu antrenorii şi să-mi dau seama ce este în capul şi în inima lor.

I: Dar în legătură cu echipa naţională?...

R: Echipa nu o pregătesc eu, ci antrenorii de club. La antrenamentele noastre comune vom face numai exerciţi tactice prin care să şlefuim jocul echipei şi aceasta în 7 antrenamente înainte de meci.

I: Metodele pe care le veţi folosi?

R: Vreau să facem o echipă de şoc, cu spirit ofensiv, care prin dăruirea jucătorilor să joace într-un ritm susţinut. Jocurile de antrenament vor avea loc miercuri şi nu vor dura întotdeauna 90 de minute, ci atît cît va rezista adversarul. Nu-mi place jocul de-a pisica şi şoarecele... De multe ori vor fi antrenamente de 70 minute, dar cu un ritm sporit, într-un tempo viu. Nu sînt adeptul cantonamentelor lungi; o săptămînă este suficientă.

I: Veţi păstra „scheletul" echipei?

R: Da. Rămîne necondiţionat, dar nu avem extreme corespunzătoare, cu un joc la nivelul cerinţelor fotbalului modern, ofensiv. Nici Bene şi nici Farkas nu sînt extreme, de altfel în echipele lor nu joacă pe acest post. Deci, ne trebuie două extreme de meserie, chiar dacă momentan ştiu mai puţin decît cele care joacă azi. Mă îngrijorează şi linia de apărare. Meszöly a fost accidentat, iar Matrai nu mai este un flăcău.

I: Veţi face modificări chiar pentru jocul cu U.R.S.S.?

R: Ar fi prematur să discut, dar totuşi pot să vă spun că în meciul cu U.R.S.S. va juca cel puţin o extremă veritabilă.

I: Ce sistem de joc preconizaţi?

R: Sînt adeptul sistemului cu 4 fundaşi. Ce se întîmplă în faţa acestor fundaşi, asta depinde de calităţile restului de jucători aleşi. Vreau să ajung acolo încît Rakosi — acest jucător cu mare putere de muncă — să ajungă şi în faţa porţii adverse. Iar numărul jucătorilor de mijlocul terenului depinde de cine vor fi înaintaşi. Îmi trebuie trei jucători foarte rapizi pentru finalizare, dar — în acelaşi timp — ei trebuie să aibă o astfel de pregătire încît, la nevoie, să poată ajuta şi apărarea.

I: Ar rezulta, din cele spuse, că sînteţi optimist în privinţa jocului cu U.R.S.S.?

R: Da, aşa este. Dacă nici selecţionerul n-ar crede în victorie, cine altul?... Echipa noastră este mai combativă, are mai multă fineţe şi joacă un fotbal combinativ. Selecţionata Ungariei a învins aproape cu regularitate echipa R.D. Germane, iar aceasta a reuşit anul trecut să învingă U.R.S.S. la Moscova. Este un caz psihic pentru noi. Dar cu ajutorul antrenorilor de club sper să depăşesc acest impas moral al jucătorilor noştri (n.r. reprezentativa ungară n-a reuşit să cîştige în meciurile cu U.R.S.S. pînă acum).

Convorbirea a continuat cu o expunere a lui Palfai asupra structurii antrenamentelor, calificării antrenorilor şi sistemelor de joc, şi cu părerile lui Meszaros despre obiectivele şi pregătirea lotului de tineret, asupra cărora vom reveni cu alt prilej.

PIAŢA COMUNĂ... FOTBALISTICĂ...

Frămîntările generate de fotbal continuă pretutindeni, sub cele mai diverse forme, cu caracter particular sau general. La baza lor — probleme de natură tehnică, dar de cele mai multe ori de esenţă economică. Formele de manifestare merg pînă la reuniuni pe plan internaţional, cum s-a întîmplat recent în Franţa, cu prilejul Turneului de juniori U.E.F.A.

În oraşul *Cannes*, locul de disputare a finalei acestui adevărat campionat european de juniori, s-au întrunit reprezentanţii federaţiilor de fotbal din ţările care fac parte din Piaţa comună. Ordinea de zi a acestei şedinţe a cuprins multe chestiuni, dintre care una a stîrnit nenumărate discuţii: *problema schimbului liber de fotbalişti între aceste ţări, cu scopul de a ameliora clasa fotbalului respectiv.*

Discuţiile însă au luat o turnură nefavorabilă proiectului,

Proiectul unui schimb liber de jucători a căzut, însă

datorită opoziţiei reprezentanţilor federaţiei italiene. Aceştia s-au declarat împotriva schimbului, cu atît mai mult cu cît în Italia există o hotărîre guvernamentală care interzice importul de jucători străini, în ciuda intervenţiilor insistente ale unor conducători de cluburi cu solidă poziţie socială şi politică. Atitudinea oponentă a delegaţilor italieni însă, are şi un alt substrat. Fotbalul italian este interesat, în cazul cînd interdicţia ar fi ridicată, să-şi asigure serviciile unor jucători străini dar de calibrul unui *Pele, Eusebio, Beckenbauer* şi alte vedete de primă mărime pe care nu le-ar găsi în Luxemburg, Franţa sau Olanda. În schimb, celelalte ţări, care susţin acest proiect, urmăresc o redresare economică, financiară a fotbalului lor, prin importul de jucători mai cu seamă italieni. Prezenţa unor astfel de jucători ar stîrni mai mult interes printre spectatori, în Franţa — de pildă — unde la un meci de campionat asistă de regulă între 3 şi 8 000 de persoane. Ceea ce nu-i cazul partidelor oficiale disputate în Italia, cu asistenţă medie de circa 30 000 de spectatori. Rezultă clar diferenţa de interese dintre Italia şi celelalte ţări din acest punct de vedere, care şi explică de ce la Cannes nu s-a realizat un acord în privinţa schimbului de jucători, proiectul suferind o amînare, poate „sine die" dată fiind situaţia diferită din fotbalul ţărilor interesate.

HOTELUL... FOTBAL

În oraşul brazilian Arambu funcţionează un original hotel, care prezintă cele mai neaşteptate aspecte. Paturile acestui „Hotel Fotbal" au forma unei... porţi de fotbal; oaspeţii sînt sculaţi cu... fluierul de arbitru; masa de prînz durează... 90 de minute; camerele sînt împodobite cu diferite fotografii reprezentînd faze de joc. Una din sălile de festivităţi se numeşte „Sala Campionatului Mondial", în amintirea celor două titluri cucerite de Brazilia în 1958 şi 1962; există un „Salon Pele", un bar „Garrincha" şi o hală sportivă „1970", care simbolizează convingerea fermă a celor din Arambu că Brazilia va cîştiga şi al treilea titlu în 1970 şi toate trofeele şi fotografiile aduse din Mexico vor fi adăpostite în această hală!...